НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ
УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ
ФАКУЛТЕТА ЗА СПЕЦИЈАЛНУ ЕДУКАЦИЈУ И РЕХАБИЛИТАЦИЈУ

И З В Е Ш Т А Ј

о оцени и научној заснованости теме докторске дисертације „ПОВЕЗАНОСТ ОСЕЋАЈА ПРИПАДНОСТИ ШКОЛИ СА ПОЗИТИВНИМ РАЗВОЈНИМ ИСХОДИМА УЧЕНИКА: ИМПЛИКАЦИЈЕ ЗА ПРЕВЕНЦИЈСКУ НАУКУ“ кандидата Марије Стојановић

ОСНОВНИ ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ И ДИСЕРТАЦИЈИ

Марија Стојановић рођена је 06.11.1994. године у Лесковцу, где је завршила основну и средњу медицинску школу. Основне академске студије на Универзитету у Београду – Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију, студијски програм Превенција и третман поремећаја понашања, завршила је септембра 2017. године, са просечном оценом 9,00. На истом факултету, завршила је, септембра 2018. године, мастер академске студије студијског програма Дефектологија, модула Превенција и третман поремећаја понашања, са просечном оценом 10,00 и одбранила мастер рад „Слика о себи деце и адолесцената на смештају у установама социјалне заштите“. Од 2018. године студент је докторских студија на истом факултету, студијски програм Дефектологија, на коме је положила све испите предвиђене планом студија са просечном оценом 10,00 и успешно, априла 2022. године, одбранила предложену тему докторске дисертације „Повезаност осећаја припадности школи са позитивним развојним исходима ученика: импликације за превенцијску науку“, чиме је на овим студијама укупно остварила 150 ЕСПБ.

У периоду од новембра 2017. године до септембра 2020. године Марија Стојановић је била ангажована на Универзитету у Београду – Факултету за специјалну едукацију и рехабилитацију. На овом факултету изабрана је новембра 2017. године за сарадника ван радног односа – демонстратора, а децембра 2018. године за сарадника у звању асистента за ужу научну област Теоријски и методски приступи у превенцији и третману поремећаја понашања. Од априла 2021. године ангажована је у Институту за педагошка истраживања у Београду, најпре као стипендиста Министарства просвете, науке и технолошког развоја РС, а од јануара 2022. године као сарадник у звању истраживач-приправник. Од октобра 2020. године активно је укључена у рад Центра за позитиван развој деце и омладине, где на позицији програмског координатора актуелно учествује у неколико националних и међународних стручно-апликативних пројеката.

Досадашњу библиографију Марије Стојановић чини 26 јединица: 2 рада у врхунском часопису националног значаја, 2 рада у истакнутом националном часопису, 1 рад у тематском зборнику националног значаја, 7 радова саопштених на међународним скуповима (3 објављена у целини), 10 радова саопштених на скуповима националног значаја (4 објављена у целини) и 4 стручне публикације. Из објављених радова јасно се препознаје опредељење кандидаткиње за теме из области образовања и превенцијске науке, као што су проблеми понашања у детињству и адолесценцији, уважавање различитости у школском контексту, утицаји ризичних и протективних фактора на социјални и емоционални развој, коришћење техника социјално-емоционалног учења у наставној пракси, сарадња родитеља и наставника у подстицању академског постигнућа ученика.

За детаљнији приказ одабрана су три рада која сведоче о научним интересовањима и компетенцијама Марије Стојановић за бављење предложеном темом докторске дисертације.

У раду „Повезаност осећаја припадности школи са позитивним развојним исходима ученика“, саопштеном на међународном научном скупу „Нови хоризонти васпитања и образовања“ (мај 2022), анализирани су резултати аналитичких и метааналитичких студија повезаности осећаја припадности школи са развојним исходима ученика. На основу квалитативног сажимања истраживачких налаза презентовани су налази о позитивној корелацији осећаја припадности школи са широким спектром школских и развојних исхода (ниво академске мотивације, академско постигнуће, задовољство школом и самоефикасност), те ефектима на превенцију различитих видова проблема у школовању. Указано је да се осећај припадности школи показује предиктивним за нижи ниво интернализованих и екстернализованих проблема, те виши ниво просоцијалног понашања, социоемоционалних компетенција и општег благостања ученика.

У коауторском раду „Connections between developmental assets and academic failure of elementary school students in Belgrade“, презентованом на међународној научној конференцији „Personal self-realization in the era of digitalization: Global challenges and opportunities“ (март 2022), представљени су налази истраживачке студије о повезаности развојних предности и академског успеха ученика основних школа. Полазећи од модела развојних предности, као једног од водећих приступа у оквиру перспективе позитивног развоја младих, спроведено је истраживање на узорку од 785 ученика београдских основних школа, са циљем провере хипотеза акумулације и диференцијације. Добијени резултати показали су да број развојних предности стоји у позитивној корелацији са академским успехом ученика, чиме је потврђена хипотеза акумулације. Додатно, утврђено је да нису све развојне предности подједнако важне за академски успех ученика, те да је улога унутрашњих развојних предности много значајнија, чиме је верификована хипотеза диференцијације. Налази су дискутовани у конктексту превенцијске науке.

У раду „Социоемоционалне компетенције, емоционална ангажованост и задовољство животом код београдских средњошколаца“, изложеном на националном научном скупу „Психологија између професије и науке“ (мај 2022), приказани су резултати истраживања спроведеног на узорку од 860 ученика средњих школа, а у циљу сагледавања повезаности социоемоционалних компетенција и емоционалне ангажованости са задовољством животом код ученика. Истраживачки резултати указали су да социоемоционалне компетенције и емоционална ангажованост објашњавају значајан проценат варијансе задовољства животом, при чему се као значајни предиктори издвајају вештине успостављања и одржавања односа и социјална свесност. Додатно, емоционална ангажованост показала се значајним медијатором односа већине испитиваних социоемоционалних компетенција са задовољством животом. Добијени резултати разматрани су са аспекта перспективе позитивног развоја.

ПРЕДМЕТ И ЦИЉ ДИСЕРТАЦИЈЕ

У оквирима превенцијске науке посебна пажња усмерава се ка сагледавању доприноса различитих протективних фактора и процеса у подстицању позитивних развојних исхода и превенцији проблема понашања. Предмет предложене докторске дисертације огледа се у научном објашњењу повезаности између осећаја припадности школи ученика средњих школа, као својеврсног протективног фактора, и позитивних развојних исхода значајних за академско и опште функционисање ученика. Изабрана су три позитивна развојна исхода за која се оцењује да могу бити од посебног значаја за превенцију проблема понашања, а то су: ангажованост ученика у школи, просоцијално понашање и задовољство животом. Поред тога, уважавајући стремљења превенцијске науке у домену идентификације чинилаца који оснажују протективне процесе, предметом истраживања обухваћени су и фактори који подстичу осећај припадности школи код ученика. У те сврхе, а на основу прегледа великог броја емпиријских студија, за анализу је изабран сет индивидуалних и школских фактора,

како релационих тако и контекстуалних, за које се очекује да могу допринети развијању осећаја припадности школи.

Општи циљ предложене дисертације огледа се у експлорацији и експланацији улоге и значаја осећаја припадности школи у подстицању позитивног развоја и последично превенцији проблема понашања код ученика средњих школа. У складу са основним поставкама превенцијске науке и општим циљем дисертације, изведени су специфични циљеви усмерени на: 1) утврђивање природе и снаге везе између осећаја припадности школи и позитивних развојних исхода ученика, изражених кроз когнитивну и бихејвиоралну ангажованост у школи, просоцијално понашање и задовољство животом; 2) испитивање утицаја индивидуалних (пол, узраст, социо-емоционалне компетенције), релационих (односи ученика са наставницима, односи ученика са другим ученицима) и контекстуалних школских фактора (технике дисциплиновања, јасна очекивања, праведна правила, сигурност, вршњачко насиље, уважавање различитости) на ниво осећаја припадности школи; и 3) извођење импликација за превенцијску науку у домену практичних препорука и мера за унапређивање осећаја припадности школи, подстицање позитивних развојних исхода и превенцију проблема понашања код ученика.

ОСНОВНЕ ХИПОТЕЗЕ ОД КОЈИХ ЋЕ СЕ ПОЛАЗИТИ У ИСТРАЖИВАЊУ

Предложено истраживање заснива се на две основне хипотезе. Прва хипотеза је да осећај припадности школи представља значајан предиктор позитивних развојних исхода ученика средњих школа. Претпоставља се да ће истраживачки налази потврдити постојање позитивних ефеката осећаја припадности школи на когнитивну и бихејвиоралну ангажованост ученика у школи, просоцијално понашање и задовољство животом, што ће дати емпиријску потврду модела повезаности осећаја припадности школи, као протективног фактора, са позитивним развојним исходима ученика средњих школа, те потврдити значај овог фактора за превенцију проблема понашања. Друга хипотеза је експлоративног карактера и везана је за сет индивидуалних и школских фактора за које се оцењује да би могли да допринесу осећају припадности школи. Претпоставља се да индивидуални фактори (пол, узраст и социо-емоционалне компетенције ученика), школски релациони (међусобни односи ученика и односи ученика са наставницима) и школски контекстуални фактори (перцепција ученика о техникама дисциплиновања које се примењују у школи, постојећим правилима понашања у домену њихове праведности и јасних очекивања, школском окружењу као сигурном у смислу одсуства вршњачког насиља и уважавања различитости) стоје у значајној вези са осећајем припадности школи, те да ће се истраживањем издвојити они фактори који имају предиктивну снагу за осећај припадности школи код ученика.

МЕТОДЕ КОЈЕ ЋЕ СЕ ПРИМЕНИТИ У ИСТРАЖИВАЊУ

Планирано је да се истраживање спроведе током 2022. године у средњим школама, различитог типа (гимназије, средње стручне школе и уметничке школе), које се налазе на подручју града Београда. Пре реализације истраживања прибавиће се сагласност управе школа за спровођење истраживања, сагласност родитеља за учешће малолетних ученика у истраживању, а од самих ученика биће обезбеђена информисана сагласност. Узорак ће чинити око 1.000 ученика средњих школа, од првог до четвртог разреда, оба пола.

Подаци ће бити прикупљени анкетним упитником затвореног типа. Поред сета питања о полу, узрасту и школском успеху ученика, намењених прикупљању општих социодемографских података, у истраживању ће бити примењени следећи инструменти: 1) Психолошки осећај припадности школи (*Psychological Sense of School Membership – PSSM*; Goodenow, 1993), за мерење осећаја припадности школи; 2) Делавер скала школске климе,

верзија за ученике (*Delaware School Climate Survey – Student Version*; Bear et al., 2014), за процену ангажованости ученика (скала Ангажованост ученика – когнитивна и бихејвиорална ангажованост) и испитивање предиктора осећаја припадности школи (скале Социо-емоционалне компетенције ученика, Односи наставник-ученик, Односи ученик-ученик, Позитивне, кажњавајуће и социо-емоционалне технике дисциплиновања, Јасноћа очекивања, Праведност правила, Сигурност у школи, Поштовање различитости, Вршњачко насиље у школи); Упитник снага и тешкоћа, верзија за самопроцену адолесцената (*The Strenghts and Difficulties Questionnaire – SDQ-Srp*; Goodman, 1997), за процену просоцијалног понашања (скала Просоцијално понашање); и Кратка мултидимензионална скала задовољства животом ученика (*Brief Multidimensional Students' Life Satisfaction Scale, PTPB Version – BMSLSS-PTPB*; Bickman et al., 2010), за процену задовољства ученика животом.

С обзиром на циљеве истраживања и врсту података који ће бити прикупљени, планиране статистичке анализе за обраду података обухватају мере дескриптивне статистике за основну обраду података, т-тест и анализу варијансе за тестирање статистичке значајности разлика између појединих група испитаника у оствареним скоровима на скалама примењених инструмената, те корелационе и регресионе анализе за испитивање повезаности између главних варијабли истраживања које описују осећај припадности школи, позитивне развојне исходе и предикторе осећаја припадности школи.

ОЧЕКИВАНИ РЕЗУЛТАТИ И НАУЧНИ ДОПРИНОС

Научни допринос ове дисертације примарно се огледа у бољем разумевању утицаја осећаја припадности школи на позитивне развојне исходе ученика у домену ангажованости у школи, просоцијалног понашања и задовољства животом. Очекује се да резултати истраживања прошире укупан фонд знања о значају протективних и промотивних фактора у подстицању позитивних развојних исхода и превенцији проблема понашања ученика, те остваре значајне импликације на нивоу превенцијске науке. Даље, овим истраживањем омогућава се стицање потпунијег увида у комплексну природу развоја осећаја припадности ученика школи, те предиктивну снагу различитих фактора који делују на индивидуалном и школском нивоу. Очекује се да резултати истраживања омогуће разумевање начина на који различити фактори доприносе осећају припадности школи и позитивним развојних исходима ученика. Коначно, практични допринос ове дисертације огледа се у пружању полазне основе за планирање и примену сета интервенција универзалне превенције проблема понашања. Очекује се да резултати овог рада подстакну домаћу научну и стручну јавност на проучавање конструкта осећаја припадности ученика школи у контексту јачања позитивног развоја и превенције проблема понашања, те пруже погодну основу за конципирање практичних мера и препорука значајних за доносиоце одлука, руководиоце школа и реализаторе наставног процеса.

ОКВИРНИ СПИСАК ЛИТЕРАТУРЕ

Нацрт предложене теме докторске дисертације заснива се на више од 200 библиографских јединица. У наставку је наведена листа референци које илуструју релевантност и разноврсност коришћених извора.

1. Acosta, J. D., Chinman, M., & Phillips, A. (2021). Promoting positive youth development through healthy middle school environments. In R. Dimitrova & N. Wiium (Eds.), *Handbook of positive youth development* (pp. 483-499). Springer. https://doi.org/10.1007/978-3-030-70262-5_32

2. Allen, K. A., & Kern, M. (2017). *School belonging in adolescents: Theory, research and practice*. Springer Nature.
3. Allen, K. A., Fortune, K. C., & Arslan, G. (2021). Testing the social-ecological factors of school belonging in native-born, first-generation, and second-generation Australian students: A comparison study. *Social Psychology of Education*, *24*(3), 835-856. https://doi.org/10.1007/s11218-021-09634-x
4. Allen, K. A., Kern, M. L., Vella-Brodrick, D., Waters, L., & Hattie, J. (2018). What schools need to know about belonging: A meta-analysis. *Educational Psychology Review, 30*(1), 1-34. https://doi.org/10.1007/s10648- 016- 9389-8
5. Allen, K. A., Slaten, C. D., Arslan, G., Roffey, S., Craig, H., & Vella-Brodrick, D. A. (2021). School belonging: The importance of student and teacher relationships. In M. L. Kern & M. L. Wehmeyer (Eds.), *The Palgrave handbook of positive education* (pp. 525-550). Springer Nature.
6. Allen, K. A., Vella-Brodrick, D., & Waters, L. (2017). School belonging and the role of social and emotional competencies in fostering an adolescent's sense of connectedness to their school. In E. Frydenberg, A. J. Martin, & R. J. Collie (Eds.), *Social and emotional learning in Australia and the Asia-Pacific: Perspectives, programs and approaches* (pp. 83-100). Springer.
7. Allen, K. A., Vella-Brodrick, D., & Waters, L. (2018). Rethinking school belonging: A socio-ecological framework. In K. A. Allen & C. Boyle (Eds.), *Pathways to belonging: Contemporary research in school belonging* (pp. 191-218). Brill Sense.
8. Arslan, G., Allen, K. A., & Ryan, T. (2020). Exploring the impacts of school belonging on youth wellbeing and mental health among Turkish adolescents. *Child Indicators Research, 13*(5), 1619-1635. https://doi.org/10.1007/s12187-020-09721-z
9. Benson, P. L., Scales, P. C., & Syverten, A. K. (2011). The contribution of the developmental assets framewok to positive youth development theory and practice. *Advances in Child Development and Behavior*, *41*, 197- 230. https://doi.org/10.1016/B978-0-12-386492-5.00008-7
10. Bouchard, K. L., & Berg, D. H. (2017). Students' school belonging: Juxtaposing the perspectives of teachers and students in the late elementary school years (Grades 4-8). *School Community Journal*, *27*(1), 107-136.
11. Catalano, R. F., Berglund, M. L., Ryan, J. A., Lonczak, H. S., & Hawkins, J. D. (2004). Positive youth development in the United States: Research findings on evaluations of positive youth development programs. *The annals of the American academy of political and social science*, *591*(1), 98-124. https://doi.org/10.1037//1522-3736.5.1.515a
12. Catalano, R. F., Fagan, A. A., Gavin, L. E., Greenberg, M. T., Irwin Jr, C. E., Ross, D. A., & Shek, D. T. (2012). Worldwide application of prevention science in adolescent health. *The Lancet*, *379*(9826), 1653-1664. https://doi.org/10.1016/S0140-6736(12)60238-4
13. Catalano, R. F., Hawkins, J. D., Berglund, M. L., Pollard, J. A., & Arthur, M. W. (2002). Prevention science and positive youth development: Competitive or cooperative frameworks? *Journal of Adolescent Health*, *31*(6), 230-239. https://doi.org/10.1016/S1054-139X(02)00496-2
14. Curran, T., & Wexler, L. (2017). School-based positive youth development: A systematic review of the literature. *Journal of School Health*, *87*(1), 71-80. https://doi.org/10.1111/josh.12467
15. Eichas, K., Albrecht, R. E., Garcia, A. J., Ritchie, R. A., Varela, A., Garcia, A., Ritchie, R. A., Varela, A., Garcia, A., Rinaldi, R., Wang, R., Montgomery, M. J., Silverman, W. K., Jaccard, J., & Kurtines, W. M. (2010). Mediators of positive youth development intervention change: Promoting change in positive and problem outcomes? *Child & Youth Care Forum*, *39*(4), 211-237). Springer. https://doi.org/10.1007/s10566-010-9103-9
16. Encina, Y., & Berger, C. (2021). Civic behavior and sense of belonging at school: The moderating role of school climate. *Child Indicators Research*, *14*(4), 1453-1477. https://doi.org/10.1007/s12187-021-09809-0
17. Ferrer-Wreder, L. (2014). Advancing child and adolescent well-being through positive youth development and prevention programs. In A. Ben-Arieh, F. Casas, I. Frønes, & J. E. Korbin

(Eds.), *Handbook of child well-being: Theories, methods and policies in global perspectives* (3025-3041). Springer.
18. Furlong, M., Sharkey, J., Quirk, M., & Dowdy, E. (2011). Exploring the protective and promotive effects of school connectedness on the relation between psychological health risk and problem behaviors/experiences. *Journal of Educational and Developmental Psychology*, *1*(1), 18-34. http://dx.doi.org/10.5539/jedp.v1n1p18
19. Goodenow, C. (1993). Classroom belonging among early adolescent students: relationships to motivation and achievement. *Journal of Early Adolescence*, *13*(1), 21-43. https://doi.org/10.1177/0272431693013001002
20. Herman, K. C., Riley-Tillman, T. C., & Reinke, W. M. (2012). The role of assessment in a prevention science framework. *School Psychology Review*, *41*(3), 306-314. https://doi.org/10.1080/02796015.2012.12087511
21. Jaccard, J., & Bo, A. (2018). Prevention science and child/youth development: Randomized explanatory trials for integrating theory, method, and analysis in program evaluation. *Journal of the Society for Social Work and Research*, *9*(4), 651-687. https://doi.org/10.1086/701388
22. Korpershoek, H., Canrinus, E. T., Fokkens-Bruinsma, M., & de Boer, H. (2020). The relationships between school belonging and students' motivational, social-emotional, behavioural, and academic outcomes in secondary education: A meta-analytic review. *Research Papers in Education*, *35*(6), 641-680. https://doi.org/10.1080/02671522.2019.1615116
23. Lerner, J. V., Bowers, E. P., Minor, K., Boyd, M. J., Mueller, M. K., Schmid, K. L., Napolitano, C. M., Lewin-Bizan, S., & Lerner, R. M. (2013). Positive youth development: Processes, philosophies, and programs. In R. M. Lerner, M. A. Easterbrooks, J. Mistry, I. B. Weiner (Eds.), *Handbook of psychology: Developmental psychology* (pp. 365-392). John Wiley & Sons.
24. Montoro, J. P., Kilday, J. E., Rivas-Drake, D., Ryan, A. M., & Umaña-Taylor, A. J. (2020). Coping with discrimination from peers and adults: Implications for adolescents' school belonging. *Journal of Youth and Adolescence*, *50*(1), 126-143. https://doi.org/10.1007/s10964-020-01360-5
25. Small, S., & Memmo, M. (2004). Contemporary models of youth development and problem prevention: Toward an integration of terms, concepts, and models. *Family Relations*, *53*(1), 3-11. https://doi.org/10.1111/j.1741-3729.2004.00002.x
26. St-Amand, J., Smith, J., & Rasmy, A. (2021). Development and validation of a model predicting students' sense of school belonging and engagement as a function of school climate. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, *20*(12), 64-84. https://doi.org/10.26803/ijlter.20.12.5
27. Stormont, M., Reinke, W. M., & Herman, K. C. (2010). Introduction to the special issue: Using prevention science to address mental health issues in schools. *Psychology in the Schools*, *47*(1), 1-4. https://doi.org/10.1002/pits.20447

ЗАКЉУЧАК

На основу анализе предложеног нацрта докторске дисертације, Комисија закључује: 1) да је предложена тема докторске дисертације научно заснована и релевантна за развој научне области специјалне едукације и рехабилитације, а посебно за област теоријских и методских приступа у превенцији и третману поремећаја понашања; 2) да предложени рад доноси значајне новине и има бројне теоријске и практичне импликације; и 3) да кандидат има све неопходне капацитете да на успешан начин реализује предложени нацрт.

Имајући у виду наведено, Комисија предлаже Наставно-научном већу Универзитета у Београду – Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију да прихвати предложену тему докторске дисертације „Повезаност осећаја припадности школи са позитивним развојним исходима ученика: импликације за превенцијску науку“, кандидата Марије Стојановић.

ИМЕ И РЕФЕРЕНЦЕ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

За ментора докторске дисертације предлаже се др Бранислава Поповић-Ћитић, редовни професор Универзитета у Београду – Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију, која испуњава све услове предвиђене Правилником о стандардима и поступку за акредитацију високошколских установа и студијских програма и има референце из научне области којој припада тема докторске дисертације.

Списак одабраних радова који ментора квалификују за вођење предложене докторске дисертације:

1. Popović-Ćitić, B., Bukvić Branković, L., & Kovačević-Lepojević, M. (2021). Developmental assets model: Implications for educational practice. In N. Gutvajn, J. Stanišić, & V. Radović (Eds.), *Problems and perspectives of contemporary education* (pp. 396-415). Institute for Educational Research, Peoples' Friendship University of Russia – Faculty of Philology, University of Belgrade – Faculty of Teacher Education.
2. Kovačević-Lepojević, M., Popović-Ćitić, B., i Bukvić Branković, L. (2021). Preispitivanje odnosa socioemocionalnog učenja i pozitivnog razvoja mladih: sistematski pregled. *Inovacije u nastavi, 34*(3), 110-123. https://doi.org/10.5937/inovacije2103110K
3. Popović-Ćitić, B. (2019). Prevencija problema u ponašanju učenika kao pretpostavka sigurne i bezbedne školske sredine. U E. Lazarević, D. Malinić, N. Gutvajn i N. Ševa (ur.), *Nastava i učenje u procesima modernizacije Srbije* (str. 255-275). Institut za pedagoška istraživanja.
4. Popović-Ćitić, B., i Bukvić, L. (2018). Procena razvojnih prednosti učenika sa teškoćama u emocionalnom i socijalnom razvoju. U R. Đević, i N. Gutvajn (ur.), *Uvažavanje različitosti u funkciji pozitivnog razvoja dece* (str. 122-142). Institut za pedagoška istraživanja.
5. Popović-Ćitić, B. (2012). Vezanost za školu kod učenika koji imaju različite uloge u vršnjačkom nasilju. *Specijalna edukacija i rehabilitacija, 11*(4), 547-564. https://doi.org/10.5937/specedreh11-2773

У Београду, 08.06.2022. године

КОМИСИЈА:

_____

др Бранислава Поповић-Ћитић, редовни професор
Универзитета у Београду –
Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију

_____

др Александар Југовић, редовни професор
Универзитета у Београду –
Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију

_____

др Марина Ковачевић-Лепојевић, научни сарадник
Института за педагошка истраживања